

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 459 / 21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	3		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 19 lutego 2021 roku wydany w sprawie II K 565 / 20			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>1. podniesiony przez obrońcę oskarżonych K. K. (1) i P. K. zarzut obrazy prawa materialnego tj. art. 284 § 1 kk</p> <p>2. podniesione przez oskarżonych K. K. (1) i P. K. oraz ich obrońcę zarzuty obrazy przepisów prawa procesowego, które miały wpływ na treść</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

	<p>zaskarżonego wyroku, w szczególności poprzez ocenę dowodów nie odpowiadającą wymogom, o jakich art. 7 kpk, skutkującą błędnymi ustaleniami co do tego, iż oskarżeni dopuścili się zarzuconych im czynów tj. art. 4 kpk, art. 5 kpk, 7 kpk, art. 410 kpk oraz art. 424 § 1 kpk</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Wskazana przez sąd I instancji ocena dowodów nie jest ani dowolna, ani nielogiczna, nie pozostaje też w sprzeczności z doświadczeniem życiowym. Poprzedzona została ujawnieniem w toku rozprawy całokształtu okoliczności sprawy i stanowiła wynik rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonym. Została też należyte – z uwzględnieniem wskazań wiedzy</p>				

i doświadczenia życiowego – argumentowana w uzasadnieniu. Nie doszło także do naruszenia zawartej w art. 5 § 2 kpk reguły in dubio pro reo, albowiem dowody, które przywołał sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku ponad wszelką wątpliwość wskazują, iż K. K. (1) i P. K. dopuścili się zarzuconych im czynów.

Co do czynu popełnionego na szkodę M. Ś. – zeznania złożone przez pokrzywdzonego miały potwierdzenie nie tylko w relacjach M. S. (1) i K. Z., ale także bezpośrednie wsparcie w dowodzie obiektywnym w postaci wydruku korespondencji prowadzonej w formie sms pomiędzy M. S. (2) (upoważnioną przez pokrzywdzonego do odbioru rzeczy), a K. K. (1). Z korespondencji tej jasno wynika, iż wbrew późniejszemu stanowisku prezentowanemu w czasie składania

wyjaśnień,
oskarżona nie
negowała, iż sporne
rzeczy rzeczywiście
zostały przez
pokrzywdzonego
pozostawione w
sprzedanym domu
oraz, iż małżonkowie
K. byli w ich
posiadaniu. Nie
negowała też
wówczas, iż ma
obowiązek ich
wydania oraz, by
zostały przez nich
zagubione (co
eksponował w
apelacji ich
obrońca). Z
korespondencji tej
oraz z późniejszego
nagle jej urwania
wnosić należy, iż
oskarżona starała
się jedynie zwodzić
żądających zwrotu
rzeczy, odwlekając
ten zwrot w czasie,
poprzez
przedstawienie
coraz to innych
okoliczności, które
miały go chwilowo
uniemożliwić. Na
koniec zaś prośby
o ich wydanie
zbywane już były
tylko milczeniem,
ewentualnie
wulgarnym
zachowaniem
oskarżonego (por.
zeznania M. S. (3)
). Trudno zatem
w tej sytuacji
przyjąć – czego
oczekuje obrońca
oskarżonych – że
przedmioty te

zostały jedynie przypadkowo przez oskarżonych zagubione, skoro taka okoliczność nie wynikała nawet z ich wyjaśnień. Z ich wyjaśnień nie wynika też żaden inny racjonalny powód odmowy wydania rzeczy, aniżeli to, że rozporządzili nimi tak, jak z własnymi, co uzasadniało przypisanie im występku z art. 284 § 2 kk.

Z kolei jeśli chodzi o czyny popełnione na szkodę Z. K., ustalenia poczynione przez sąd znajdowały potwierdzenie w zeznaniach pokrzywdzonego, R. D. oraz protokole oględzin uszkodzonych przedmiotów.

Wartość wyrządzonej szkody znajdowała oparcie w wycenie wartości elementów, których nabycie okazało się niezbędne do przeprowadzenia naprawy (k. 153) oraz w wycenie kosztów robocizny (k.149).

Podkreślić także należy, iż stawiane oskarżonemu zarzuty są pochodną

zeczności dwóch nie
związanych od siebie
osób
pokrzywdzonych,
którzy niezależnie od
siebie wskazywali na
tożsame
lekceważenie przez
oskarżonego praw
własności innych
osób.

Przysłowiową

„ kropkę nad
i ” stanowiło
przyznanie się do
winy P. K.
w postępowaniu
przygotowawczym w
kontekście
wszystkich
zarzuconych mu
czynów. Odnosząc
się do nich przyznał
wprost, iż „ było tak
jak w zarzutach ”. Co
prawda przed sądem
zajął już odmienne
stanowisko
procesowe, tym
niemniej
przypomnieć należy,
iż sam fakt
odwołania
uprzednio złożonych
czy to zeznań,
czy wyjaśnień nie
skutkuje ich
automatycznym
wieliminowaniem z
materiału
dowodowego.

Wyjaśnienia

(zeznania), które
zostały następnie
czy to odwołane,
czy zmienione, nadal
stanowią dowód w
sprawie i tak,
jak każdy inny

dowód, podlegają swobodnej ocenie sądu. O ich wartości dowodowej nie decyduje bowiem ani stadium postępowania, ani czas, w którym zostały złożone, lecz ich treść, oceniana wedle reguł zawartych w art. 7 kpk i w konfrontacji z innymi dowodami. Tymczasem wyjaśnienia P. K., jakie złożone przez niego zostały w charakterze podejrzanego w postępowaniu przygotowawczym, zbieżne są z zeznaniami pokrzywdzonych oraz innymi, przywoływanymi wyżej dowodami. Nie przekonują powody, jakimi oskarżony tłumaczył przyczyny tak diametralnej zmiany swoich relacji, a w szczególności, że stanowiły one niedozwolonej rezultat presji ze strony przesłuchujących ich funkcjonariuszy policji, ukierunkowanej na złożenie wyjaśnień zgodnych z ich sugestiami i oczekiwaniami pod groźbą stosowania tymczasowego aresztowania. Poza

<p>wyjaśnieniami oskarżonego, nie ma żadnych podstaw, aby sugestie o niedozwolonych metodach pracy śledczych podzielić. Podkreślić należy, iż o presji tej oskarżony przypomniał sobie dopiero po wydaniu niekorzystnego dla niego wyroku, wcześniej nie zgłaszając i nie sygnalizując tego faktu nikomu.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Wnioski o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonych od zarzuconych czynów, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadne</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Sąd I instancji poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, właściwie zakwalifikował przypisane oskarżonym czyny i wymierzył za niego kary, które nie rażą niewspółmiernością.</p>			

<p>W tej sytuacji brak było podstaw do korekt zaskarżonego wyroku w kierunku postulowanym przez skarżących.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>w całości</p>		
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>Sąd I instancji poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, właściwie zakwalifikował przypisane oskarżonym czyny i</p>		

wymierzył za niego kary, które nie rażą niewspółmiernością.			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiąże o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiąże o powodach uchylenia			

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
pkt II wyroku	Na podstawie § 2 w zw. z § 4 i § 17 ust. 2		

	<p>pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016 roku, zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy obrony z urzędu.</p>	
<p>pkt III wyroku</p>	<p>Wobec nieuwzględnienia apelacji oskarżonych i ich obrońcy, stosownie do treści art. 636 § 2 kpk w zw. z art. 633 kpk, zostali oni obciążeni kosztami sądowymi w całości.</p>	
<p>7. PODPIS</p>		